

Súd: Krajský súd Prešov  
Spisová značka: 20CoCsp/1/2020  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119210951  
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2020  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Boroň  
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8119210951.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Boroňa a členov senátu JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Viery Kandrikovej v spore žalobcu: M. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. XX, XXX XX E., právne zastúpeného: JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpenému: Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o primerané finančné zadostučinenie vo výške 770,14 Eur, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov, č.k. 8Csp/135/2019-57 zo dňa 25.10.2019 takto

### rozhodol:

- I. Potvrďuje sa rozsudok vo výroku I. a III.
- II. Stranám sporu sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

### odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozhodol:  
„I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 300 Eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.  
II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietla.  
III. Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 %.“

1.1. V odôvodnení svojho rozhodnutia okrem iného uviedol, že Okresný súd Prešov rozsudkom č. k. 10Csp/50/2018-109 zo dňa 03.01.2019 zaviazal žalovaného zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy dlžníka.

1.2. Mal za to, že uvedená dohoda ako neprijateľná podmienka spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech žalobcu ako spotrebiteľa, a preto je neplatná. S ohľadom na uvedené bol podľa názoru súdu naplnený vyššie uvedený základný predpoklad uplatneného nároku na finančné zadostučinenie, a to, že boli porušené práva žalobcu ako spotrebiteľa vyplývajúce z osobitných právnych noriem slúžiacich na ochranu spotrebiteľov.

1.3. Pokiaľ išlo o výšku finančného zadostučinenia, mal za to, že suma vo výške 300 Eur splní všetky funkcie primeraného finančného zadostučinenia (keďže morálnym zadostučinením bol aj rozsudok sp.zn. 10Csp/50/2018 a je ním aj odôvodnenie tohto rozsudku). Sumu vo výške 300 eur považoval za primeranú, keďže žalovaný si vo vzťahu k žalobcovi už aj uplatnil zrážky zo mzdy na základe neplatnej dohody a vyvolal u neho stav právnej neistoty, ktorý musel riešiť podanou žalobou. Vzal do úvahy tiež skutočnosť, že žalobca doteraz nevrátil žalovanému ani sumu požičaných peňazí. V prevyšujúcej časti súd preto žalobu o zaplatenie primeraného finančného zadostučinenia zamietol.

1.4. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1, 2 v spojení s čl 3 a čl. 4 ods. 2 a § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku.

2. Proti tomuto rozhodnutiu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. Namietal, že súdom priznané finančné zadosťučinenie nebolo podľa obsahu a odôvodnenia rozsudku preukázané v konkrétnych skutkových okolnostiach, argumentačne nie je podložené a v rozsudku takým spôsobom a v rozsahu, ktorý by zodpovedal požiadavkám na odôvodnenie súdneho rozhodnutia.

2.1. Zároveň namietal, že z napádaného rozsudku nevyplýva, ako súd zvažoval (a aké) konkrétne skutkové okolnosti, podľa ktorých dospel k sume 300,- Eur. Argument súdu o vyvolaní stavu právnej neistoty uplatnením zrážok zo mzdy sa nejaví adekvátne práve vo vzťahu k tomu, že žalobca neuhradil ani len sumu, ktorú prijal. Z odôvodnenia rozsudku nevyplýva pritom, v čom by za takýchto skutkových okolností mala právna neistota spočívať.

2.2. Mal za to, že v prejednávanej veci žalobca od počiatku neuvádzal žiadne konkrétne skutočnosti, na základe ktorých sa mohol oprávnené domnievať o danosti nároku vo výške žalovanej sumy.

2.3. Navrhol zmeniť rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti, žalobu zamietnuť a žalovanému priznať právo na náhradu 100 % trov právneho zastúpenia. Zároveň si uplatnil nárok na náhradu trov za odvolacie konanie a trovy právneho zastúpenia v odvolacom konaní, a to v plnom rozsahu.

3. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 Zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) preskúmal rozsudok v jeho napadnutej časti, ako aj konanie mu predchádzajúce podľa zásad upravených v ust. § 379 a nasl. CSP bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

4. Pretože odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav pokiaľ ide o zistené skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobcom uplatneného nároku a pretože v celom rozsahu zdieľa i jeho právny záver vo veci, pričom sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP, odvolací súd konštatuje správnosť jeho dôvodov a odkazuje na (výstižné, správne a presvedčivé) odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od skutkových alebo právnych záverov súdu prvej inštancie odchýliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia dopĺňa iba nasledovné:

5. V prejednávanej veci je predmetom konania nárok žalobcu opierajúci sa o ust. § 3 ods. 5 Zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o ochrane spotrebiteľa“), upravujúce práva spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadosťučinenie v prípade, ak sa na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva, a to od toho, kto za porušenie zodpovedá.

6. Cieľom finančného zadosťučinenia je zavŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany.

7. Hypotéza právnej normy vyžaduje splnenie predpokladov, ktorými sú úspešné uplatnenie porušenia práv alebo povinností, ustanovených Zákonom o ochrane spotrebiteľa alebo osobitnými predpismi, a spôsobilosť porušenia práv alebo povinností privodiť spotrebiteľovi ujmu.

8. Účelom poskytnutia primeraného finančného zadosťučinenia je odčinenie útrap, keď sú voči spotrebiteľovi uplatňované nezákonné nároky alebo je vystavený bezprostrednej hrozbe nezákonných nárokov, je bezdôvodne sankcionovaný, znevýhodňovaný a diskriminovaný.

9. Odvolací súd, v nadväznosti na uplatnené odvolacie námietky uvádza, že spotrebiteľ nie je povinný preukazovať ujmu, ktorá mu vznikla, pretože Zákon o ochrane spotrebiteľa priznáva právo na finančné zadosťučinenie nie len v prípade vzniku ujmy, ale už aj vtedy, keď mu ujma v nadväznosti na porušenie práva spotrebiteľa vzniknúť mohla. Samotné vyvolanie stavu žalovaným, na základe ktorého by žalobcovi ako spotrebiteľovi ujma mohla vzniknúť, je jedným z predpokladov na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia. Spotrebiteľ nie je povinný odôvodňovať vzniknutú ujmu a stav právnej neistoty, prípadne uvádzať iné skutočnosti, týkajúce sa nároku na primerané finančné zadosťučinenie bezprostredne v konaní, v ktorom bolo vyslovené porušenie práva na ochranu spotrebiteľa. Nárok na primerané finančné zadosťučinenie nie je závislý od okamihu uzavretia spotrebiteľskej zmluvy. Pri posudzovaní predmetného nároku je potrebné podrobiť prieskumu a vyhodnotiť, či v danom zmluvnom vzťahu existovala už len hrozba vzniku ujmy. Samotná povaha primeraného finančného zadosťučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie, preto súdu nemusia byť predložené dôkazy o existencii ujmy.

10. Oboznámením sa s obsahom spisu odvolací súd zistil, že žalobca ako spotrebiteľ a žalovaný ako veriteľ uzatvorili dňa 23.07.2014 zmluvu o revolvingovom úvere a súčasne Dohodu o zrážkach zo mzdy dlžníka. Okresný súd Prešov rozsudkom č.k. 10Csp/50/2018-109 zo dňa 03.01.2019 uložil žalovanému povinnosť zdržať sa použitia predmetnej Dohody o zrážkach zo mzdy.

10.1. Z odôvodnenia uvedeného rozsudku jednoznačne vyplýva, že uvedená Dohoda je neplatná pre rozpor so zákonom. Uvedený inštitút umožňoval dodávateľovi siahnuť na majetkové práva spotrebiteľa aj za predpokladu, že nároky boli uplatňované z neprijateľných klauzúl, neplatných právnych úkonov, spôsobujúcich to hrubú nerovnováhu v neprospech spotrebiteľa, ktorý je povinný sa mu podriaďiť bez predchádzajúcej súdne kontroly neprijateľných klauzúl uplatneného nároku dodávateľa, preto súd prvej inštancie vyhodnotil Dohodu o zrážkach zo mzdy ako neprijateľnú zmluvnú podmienku a tým neplatnú podmienku v zmysle § 53 Občianskeho zákonníka., ktorá nebola individuálne dojednaná.

11. Aj s prihliadnutím na postoj žalovaného v konaní, ktorý spochybňoval dôvodnosť žaloby o zdržanie sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy (iných príjmov), žalobca bol dlhodobo nedôvodne vystavený psychickému vypätiu a stavu právnej neistoty až do doby právoplatného skončenia konania vo veci samej. Žalobca sa podaním žaloby úspešne domohol svojich práv voči žalovanému, čím je splnený predpoklad pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia.

12. K odvolacej námietke žalovaného čo sa týka výšky primeraného finančného zadosťučinenia odvolací súd uvádza, že je len logické a spravodlivé, aby výška vychádzala z ujmy hrozacej žalobcovi v súvislosti so žalovaným uplatňovanou Dohodou o zrážkach zo mzdy v čase, keď táto tvorila neprijateľnú zmluvnú podmienku, pre ktorú bola vyhlásená za neplatnú. Je potrebné dodať, že ustálenie výšky primeraného finančného zadosťučinenia je na základe úvahy súdu, ktorý v predmetnej veci svoje myšlienkové pochody náležite odôvodnil aj čo sa týka uvedeného, pričom súd druhej inštancie nemôže bezdôvodne vstúpiť do jeho úvahy.

13. Judikatúra súdov, vrátane európskeho súdu nevyžaduje, aby na každý argument strany bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia (porovnaj rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29.05.1997, sťažnosť č. 21522/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997 - III.). Odvolací súd preto so zreteľom na vyššie uvedené nepovažoval za potrebné zaoberať sa aj inými odvolacími námietkami.

14. Z týchto dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu ako vecne správny v zmysle ust. § 387 ods. 1, 2 CSP.

15. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle ust. § 396 ods. 1 v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. Aplikujúc zásadu úspechu pri rozhodovaní o trovách konania, nárok na náhradu trov odvolacieho konania patrí úspešnému žalobcovi. Z obsahu súdneho spisu však vyplýva, že žalobcovi v priebehu odvolacieho konania žiadne preukázateľné trovy nevznikli, preto mu ich náhrada nebola priznaná (čl. 4 ods. 2 v spojení s čl. 17 CSP).

16. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).